

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

Morbi impendentis.
αγογγώσι-
xov.

Singultus.

Putredines, a-
quositates & vi-
scositates grossae
se produunt.

Ructus ventri-
culi nidorulen-
ti.

panacis suffitu Luna crescente facto, liberantur:
veruntamen & linteolis, quae resina hac in aqua
ruta calente dissoluta fuerint, humectata, mēbrū
genitale obuoluere atq; fouere oportet. Porro, ip-
sa experientia probatū
est, si intentis oculis la-
chrymam hanc aspexe-
rint, qui singultu seu
ventriculi conuulsione
laborant, continuo ma-
lum sopiri: neq; pro ua-
no ea res habenda. Nā,
vt in sequentibus dice-
tur, et genus quoddam
carduorum est, qui solo intuitu, ardores & regur-
gitationes ventriculi nidorulentas compescunt
& comprimunt: quod remedium, pluribus viris

Principibus, atq; alijs humilioris conditionis ho-
minibus monstrauit, effectumq; eius vbiq; similem
deprehendi. Traditur à plerisq; hoc etiam: quam-
libet conditionem morbi impendentis, exactè pos-
se praecognoscere, si sa-
guini, qui ex vena me-
diana incisa profluxit,
lachryma, in pollinem
trita aspergatur. Tum
enim sanguinem quas-
libet affectiones suas,
vt putredines, aquosi-
tates, & viscositates
grossas et similes aper-
tè prodere affirmant: vnde Medicus industrius
& attentus, morbi instantis qualitatem aestimare,
metiri, & praesagire facile potest.

Contra incantationum maleficia.
G V M M I Opopanacis diffractum, & a ligni cor-
ticisq; particulis, terra, atq; sordibus adhaerentibus
quibusuis segregatū, in aceto calente & iam ante
destillato resolutur. Quo facto acetum per filtrū
depuratur, & dum quo ad eius fieri potest, purif-
simum et nitidissimum appareat, hinc in cucurbi-
tam Alembico caco rectam infusum, super cinere vel sabulo cali-
diore pedetentim digeri, & donec rursus coaguletur, quiescere
sinatur. Coagulato farina triticea & salis ana drachma vna im-
miscetur & cum aqua rosacea, vbi sub domino Saturni facies
Aquaui tertia fuerit ascendens, inguentum conficitur. Hoc
partibus genitalibus inunctum, incantationum maleficis Veneri
inutiles, restituere, omnesq; dolores et impotentia adimere traditur.

Caput Quartum.

DE TERTIA SPECIE IMPERATORIAE, QVAE PVERO COMPARATA SPHONDYLI- LION DICITVR.

GENVS, PATRIA, NOMEN,

TERTIA, & quidem viribus
languidior Imperatoriae species,
est haec, quam exhibemus, planta:
quae non sine errore, tot nominib⁹
dotata est, dum praecipue alijs A-
canthus, alijs Melamphyllon, Pæderos, & (quia
fortasse amplitudine sua vmbrosa est, & si cul-
tura ducatur sepius vicem praestat) Topiaria ap-
pellatur: quibus et aliae, vt Brancha Vrsina à for-
ma, Oulus atrum à virore nigricante, Pastinaca

ris, nomen hoc competeret. Sic quoq; illud à vero
alienum est, quod Smyrnion Theophrasti veteris,
lib. 9. capit. descriptum, vel etiam Acanthus esse
putetur. Etsi enim Itali propter formae similitudi-
nem quandam ita appellent: tamen Acanthus non
solum natura & proprietate, verum etiam forma
ab hac nostra diuersus, alia quaedam planta existit,
cuius historiam in sequentibus haudquaquam pra-
terituri, sed diligentius persecuturi sumus. Neq;
me fugit, quosdam Acanthum ab Acanthone mon-
te Aetoliae, cuius Pli-
nius lib. 4. cap. 2. me-
minit, quod in eo copi-
ose proueniat, deno-
minasse, non secus atq;
alij (quae sententia soli-
dior) eandem ab He-
licone monte Beotiae,
Thebis vicino, et Musis atq; Apollini sacro,
teste Strabone lib. 9. quod frequens in eo visere-
tur, Helio sine Heligo appellare non dubitarunt,
Sed nec posterior haec, nec superior coniectatio,
veram appellationis rationem suppeditat. Hoc
enim modo vna & eadem planta, à locis natalibus
plurima et quidem diuersa nomina acceptura erat,
& futurum, vt (quod probè dolor dudum nimis
factum

Tertia species.
Acanthus.
Melamphyllon.
Pæderos.
Topiaria.
Smyrnion.
Brancha Vrsina.
Oulus atrum.
Pastinaca Sylue-
stris.
Apium agreste
Grielon.

Ἀκάνθων
mons Aetholiae
ἑλικῶν mons
Beotiae.
Thebae.
Musae.
Apollo.
Heligo.

Spondyliou.

He bis tot nomi-
na indita, vt non
amplius agno-
cantur.

SIGNATVRA IN GENERE.
SICVT supra in secundo & tertio capite, par-
tes corporis totius & masculi & femine, cras-
siores & maxime terrestres, plantarum descrip-
tarum forma atq; habitu in radice, caule, & fo-
lijs corpulentiore aliquanto, crassiore atq; robusti-
ore signauimus. ita etiam hanc plantam, propter
suam quandam imperfectionem, & caloris ab humiditate abun-
dante superati inopiam, corpori puerili, nec virum nec feminā
integre exprimentis, & tamen ex ambobus his, licet imperfecte,
concreto, omnibusq; membris eius, partibus & membranis asig-
namus & conferimus.

strestis, Apium agre-
ste, nec non Grielon, à
radice candida, & quae
reliquae sunt eius ge-
neris, denominationes,
simili ratione accesser-
unt. Quidam autem
propter florum cando-
rem atq; in orbem confertorum seriem, qua
verticilla suae vmbellas Sambuci emulatur,
σφονδύλιον, id est, verticillarem, à Dioscoride lib.
3. cap. 74. eam cognominatam fuisse existimant.
Sed haec opinio, sicut et sequentes, nullis rationum
fundamentis solidis nititur. Nam hac ratione,
etiam Foeniculo, Anetho, Dauco Cretico nec non
Leuistico, & tandem omnibus herbis vmbellife-

te Aetoliae, cuius Pli-
nius lib. 4. cap. 2. me-
minit, quod in eo copi-
ose proueniat, deno-
minasse, non secus atq;
alij (quae sententia soli-
dior) eandem ab He-
licone monte Beotiae,
Thebis vicino, et Musis atq; Apollini sacro,
teste Strabone lib. 9. quod frequens in eo visere-
tur, Helio sine Heligo appellare non dubitarunt,
Sed nec posterior haec, nec superior coniectatio,
veram appellationis rationem suppeditat. Hoc
enim modo vna & eadem planta, à locis natalibus
plurima et quidem diuersa nomina acceptura erat,
& futurum, vt (quod probè dolor dudum nimis
factum